

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเชิงสำรวจครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับชมและประเภทของรายการกีฬาทางโทรทัศน์ที่เยาวชนรับชม พร้อมทั้งศึกษาและเปรียบเทียบผลของการชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ที่มีต่อการรับรู้ประโยชน์และการนำไปใช้ ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของเยาวชน ตามเพศของนักเรียนและประเภทของโรงเรียน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 ของโรงเรียนกีฬา และโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 684 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยใช้แนวทางของ กำธร หนูทอง (2535), นิภา ยอดธงชัย (2534), บุญชัย รัตนประดิษฐ์ (2533), ปกรณ์ พูลเพิ่ม (2534) และวิชากร จันทรโคตร (2533) ซึ่งผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนกีฬาและโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม แล้วนำมาปรับปรุงก่อนไปใช้เก็บข้อมูลจริง ซึ่งข้อมูลที่ได้จะนำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ เพื่อทำการวิเคราะห์พฤติกรรมการรับชมและสภาพการชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ของเยาวชน โดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทำการเปรียบเทียบการรับรู้ประโยชน์และการนำเอาความรู้ที่ได้รับจากการชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย ซึ่งผลวิจัยสรุปได้ดังนี้

เยาวชนส่วนใหญ่จะรับชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ 4-6 วันต่อสัปดาห์ ร้อยละ 45.91 และในแต่ละวันใช้เวลาในการชมประมาณไม่เกิน 15 นาที ร้อยละ 32.30 โดยสถานีโทรทัศน์ที่รับชมเป็นประจำคือ สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ร้อยละ 22.06 และเมื่อทำการเรียงลำดับสถานีโทรทัศน์ตามความชื่นชอบ ใน 3 อันดับแรก ได้แก่ สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบก ช่อง 7 ร้อยละ 52.52 รองลงมาคือ สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ร้อยละ 37.70 และสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 โมเดิร์นไนน์ทีวี ร้อยละ 29.26

สาเหตุที่ทำให้เยาวชนชื่นชอบรายการกีฬาของสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 คือ เป็นชนิดกีฬาที่สนใจ ร้อยละ 19.81 เช่นเดียวกับสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 คือ เป็นชนิดกีฬาที่สนใจ ร้อยละ 20.08 และความชื่นชอบในสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 โมเดิร์นไนน์ทีวี คือ เป็นชนิดกีฬาที่สนใจ ร้อยละ 20.22 โดยเยาวชนส่วนใหญ่ชื่นชอบและติดตามชมกีฬาฟุตบอล ร้อยละ 42.09 และมีความคิดเห็นว่าเนื้อหาการนำเสนอรายการกีฬาของสถานีโทรทัศน์อยู่ในระดับดี ร้อยละ

49.57 นอกจากนี้ยังพบว่า เยาวชนส่วนใหญ่ตัดสินใจเลือกรับชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ เพราะได้รับข้อมูลและคำแนะนำจากสื่อมวลชนในประเภทต่าง ๆ ร้อยละ 62.89 ซึ่งส่วนใหญ่จะรับชมรายการกีฬาเพื่อความสนุกสนานและนันทนาการ ร้อยละ 32.24 โดยภายหลังจากการได้รับชมรายการกีฬาแล้วจะนำไปวิพากษ์วิจารณ์ต่อเป็นบางครั้ง ร้อยละ 40.46 ทั้งนี้สาเหตุของการเลือกรับชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ เป็นเพราะช่วยทำให้มีความรู้กว้างขวางขึ้น ร้อยละ 43.98 และประโยชน์ที่ได้จากการรับชมรายการกีฬาคือ ทำให้เป็นคนที่ยืนต่อเหตุการณ์ ร้อยละ 30.61 .

การแปรผลค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ที่กำหนด ในการรับรู้ประโยชน์ด้านความรู้พื้นฐานทางการกีฬา พบว่า ในเยาวชนเพศชายและเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยการรับรู้ประโยชน์ระดับมากทั้งคู่ ($M = 3.86$, $SD = 0.06$ และ $M = 3.90$, $SD = 0.07$ ตามลำดับ) ส่วนในประเภทของโรงเรียนพบว่า โรงเรียนกีฬาและโรงเรียนมัธยมศึกษามีค่าเฉลี่ยการรับรู้ประโยชน์อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($M = 4.00$, $SD = 0.07$ และ $M = 3.75$, $SD = 0.06$ ตามลำดับ) ขณะที่ในการนำไปใช้ พบว่า เยาวชนเพศชายและเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของการนำไปใช้อยู่ในระดับมาก ($M = 3.63$, $SD = 0.06$ และ $M = 3.65$, $SD = 0.07$ ตามลำดับ) ส่วนในประเภทของโรงเรียนพบว่า โรงเรียนกีฬามีค่าเฉลี่ยของการนำไปใช้อยู่ในระดับมาก ($M = 3.83$, $SD = 0.07$) ขณะที่โรงเรียนมัศึกษามีค่าเฉลี่ยของการนำไปใช้อยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.45$, $SD = 0.06$)

ส่วนการแปรผลค่าเฉลี่ยในด้านช่วยเพิ่มพูนเทคนิคและทักษะทางการกีฬา พบว่า เยาวชนเพศชายและเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยการรับรู้ประโยชน์ระดับมากทั้งคู่ ($M = 3.89$, $SD = 0.06$ และ $M = 3.83$, $SD = 0.07$ ตามลำดับ) ส่วนประเภทของโรงเรียนพบว่า โรงเรียนกีฬาและโรงเรียนมัศึกษามีการรับรู้ประโยชน์อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($M = 4.00$, $SD = 0.07$ และ $M = 3.90$, $SD = 0.07$ ตามลำดับ) สำหรับการนำไปใช้ในเยาวชนเพศชายและเพศหญิงมีการรับรู้ประโยชน์อยู่ในระดับมาก ($M = 3.68$, $SD = 0.06$ และ $M = 3.59$, $SD = 0.07$ ตามลำดับ) ส่วนประเภทของโรงเรียนพบว่า โรงเรียนกีฬามีการนำไปใช้อยู่ในระดับมาก ($M = 3.84$, $SD = 0.07$) ขณะที่โรงเรียนมัศึกษามีการนำไปใช้อยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.42$, $SD = 0.06$)

และการแปรผลค่าเฉลี่ยในด้านคุณธรรม จริยธรรมและความประพฤติ พบว่า การรับรู้ประโยชน์ของเยาวชนเพศชายและเพศหญิงมีการรับรู้ประโยชน์อยู่ในระดับมากทั้งคู่ ($M = 3.86$, $SD = 0.06$ และ $M = 3.96$, $SD = 0.07$ ตามลำดับ) ในประเภทของโรงเรียนพบว่า โรงเรียนกีฬาและโรงเรียนมัศึกษามีการรับรู้ประโยชน์อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($M = 4.01$, $SD = 0.07$ และ $M = 3.80$, $SD = 0.06$ ตามลำดับ) ขณะที่ค่าเฉลี่ยของระดับการนำไปใช้ พบว่า เยาวชนเพศชายและเพศหญิงมีการนำไปใช้อยู่ในระดับมาก ($M = 3.62$, $SD = 0.06$ และ $M = 3.68$, $SD = 0.07$)

ตามลำดับ) เช่นเดียวกับประเภทของโรงเรียน คือ โรงเรียนกีฬาและโรงเรียนมัธยมศึกษามีการนำไปใช้ในระดับมาก ($M = 3.80$, $SD = 0.07$ และ $M = 3.54$, $SD = 0.06$ ตามลำดับ)

สำหรับการเปรียบเทียบความแปรปรวนด้านความรู้พื้นฐานทางการกีฬา ในส่วนของการรับรู้ประโยชน์ พบว่า เพศของเยาวชนไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกข้อ ขณะที่ประเภทของโรงเรียน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ ช่วยให้ความรู้เกี่ยวกับการเล่นกีฬาด้วยความปลอดภัย และช่วยให้รู้จักชื่อและเรียกชื่ออุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เกี่ยวกับการเล่นกีฬาและออกกำลังกายได้ถูกต้อง ส่วนปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศของเยาวชนกับประเภทโรงเรียน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ ช่วยให้ความรู้เกี่ยวกับการเล่นกีฬาด้วยความปลอดภัย ช่วยให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการออกกำลังกายที่ถูกต้อง และช่วยให้รู้จักชื่อและเรียกชื่ออุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เกี่ยวกับการเล่น กีฬาและออกกำลังกายได้ถูกต้อง ซึ่งเมื่อทดสอบผลย่อย พบว่า ส่วนใหญ่เยาวชนเพศหญิงของทั้งสองโรงเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ ขณะที่การเปรียบเทียบผลการนำไปใช้ พบว่า เพศของเยาวชนไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกข้อ ขณะที่ประเภทของโรงเรียน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกข้อ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศของเยาวชนกับประเภทโรงเรียน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกข้อ

ส่วนการเปรียบเทียบด้านการช่วยเพิ่มพูนเทคนิคและทักษะกีฬา ในส่วนของการรับรู้ประโยชน์ พบว่า เพศของเยาวชนไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกหัวข้อ ขณะที่ประเภทของโรงเรียน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเกือบทุกหัวข้อ ยกเว้นหัวข้อ ช่วยทำให้รู้จักเลือกเอาทักษะทางกีฬาแต่ละประเภทมาใช้ในกิจกรรมกีฬา ส่วนปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศของเยาวชนกับประเภทโรงเรียน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกหัวข้อ ขณะที่การเปรียบเทียบผลการนำไปใช้ พบว่า เพศของเยาวชนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในหัวข้อ ช่วยทำให้เข้าใจเทคนิคและทักษะของกีฬาแต่ละประเภท ส่วนประเภทของโรงเรียน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกหัวข้อ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศของเยาวชนกับประเภทโรงเรียน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในหัวข้อ ช่วยทำให้ตัดสินใจเลือกเล่นกีฬาให้เหมาะสมกับตนเอง ซึ่งเมื่อทดสอบผลย่อย พบว่า

ส่วนใหญ่เยาวชนเพศหญิงของทั้งสองโรงเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และการเปรียบเทียบด้านคุณธรรม จริยธรรม และความประพฤติ ในส่วนของการรับรู้ประโยชน์ พบว่า ในเพศของเยาวชนไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกหัวข้อ ขณะที่ประเภทของโรงเรียน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเกือบทุกหัวข้อ ยกเว้นหัวข้อ ช่วยส่งเสริมให้เป็นผู้รับผิดชอบหน้าที่ ช่วยส่งเสริมให้เป็นผู้ที่มีความเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม และช่วยส่งเสริมให้เป็นผู้มีน้ำใจ นักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ส่วนปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศของเยาวชนกับประเภทโรงเรียน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกหัวข้อ ขณะที่การเปรียบเทียบผลการนำไปใช้ พบว่า เพศของเยาวชนไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกหัวข้อ ขณะที่ประเภทของโรงเรียน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเกือบทุกหัวข้อ ยกเว้นหัวข้อ ช่วยส่งเสริมให้เป็นผู้รับผิดชอบหน้าที่ และช่วยส่งเสริมให้เป็นผู้ที่มีความเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ส่วนปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศของเยาวชนกับประเภทโรงเรียน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกหัวข้อ

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลของการชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ที่มีต่อการรับรู้ประโยชน์และการนำไปใช้ ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของเยาวชน ผู้วิจัยได้แบ่งการอภิปรายผลเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. พฤติกรรมการรับชมและประเภทของรายการกีฬาทางโทรทัศน์ที่รับชม
2. การเปรียบเทียบการรับรู้ประโยชน์จากการชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์
3. การเปรียบเทียบการนำความรู้ที่ได้รับจากการชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย

พฤติกรรมการรับชมและประเภทของรายการกีฬาทางโทรทัศน์ที่รับชม

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า เยาวชนส่วนใหญ่จะชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ 4-6 วันต่อสัปดาห์ รองลงมาคือจะชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ทุกวัน ซึ่งใกล้เคียงกับงานวิจัยของ บุญชัย รัตนวิระประดิษฐ์ (2533) ทั้งนี้การเปิดรับสื่อของมนุษย์เป็นสิ่งที่ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เพราะสื่อเป็นปัจจัยสำคัญที่ใช้ประกอบการตัดสินใจในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์

เมื่อบุคคลนั้นต้องการข้อมูลในการตัดสินใจ หรือมีความไม่แน่ใจเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และบุคคลจะไม่รับข่าวสารบางอย่างที่ผ่านเข้ามาสู่ตนทั้งหมด แต่จะเป็นผู้เลือกใช้สื่อประเภทต่าง ๆ เอง จะเลือกรับรู้เพียงที่คิดว่ามีประโยชน์ โดยขึ้นอยู่กับความพึงพอใจในการตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ของตน ซึ่งสอดคล้องกับเหตุผลการเลือกรับสื่อของ Katz et al. (1973) ที่กล่าวถึง ปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการใช้สื่อของบุคคล คือ ความต้องการด้านข่าวสาร ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความเข้าใจ (Cognitive Needs) ซึ่งสามารถหาได้จากสื่อมวลชนเป็นส่วนใหญ่ โดยมีกระบวนการเลือกสรร (Selective Process) ในการรับรู้ข่าวสาร คือ การเลือกรับหรือการเลือกใช้ (Selective Exposure) การเลือกให้ความสนใจ (Selective Attention) การเลือกรับรู้และตีความ (Selective Perception and Selective Interpretation) และการเลือกจดจำ (Selective Retention) ซึ่งผู้รับสารเองเป็นตัวกำหนดว่าจะเปิดรับสื่ออย่างไร (เบญญา แซ่เตีย, 2541, หน้า 23) สำหรับการเปิดรับรายการกีฬาของสถานีโทรทัศน์ที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชอบและรับชมอยู่เป็นประจำของเยาวชน พบว่า เยาวชนชื่นชอบสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 มากที่สุด และส่วนใหญ่เยาวชนชื่นชอบรายการกีฬาประเภทกีฬาฟุตบอลมากที่สุดอีกด้วย ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ กำธร หนูทอง (2535), ณัฐชัย หลวงพรหม (2541), บุญชัย รัตนวิระประดิษฐ์ (2533), ปกรณ์ พูลเพิ่ม (2534) พรรณพิมล วัฒนะภราดร (2542), วิชากร จันทรโคตร (2533) และสมเกียรติ บ่อทอง (2530) โดยให้เหตุผลในการเลือกรับสื่อของบุคคลว่า การที่ทำให้บุคคลเกิดความประทับใจและติดตามสื่ออื่น ๆ ต่อไปคือ ศักยภาพและรูปแบบของรายการกีฬา ไม่ว่าจะเป็นการจัดช่วงเวลาในการนำเสนอข่าวกีฬา หรือรายการกีฬาเพิ่มขึ้น การพัฒนาอุปกรณ์เทคโนโลยีในการส่งสัญญาณ รวมถึงความหลากหลายในการถ่ายทอดการแข่งขันกีฬาที่เป็นที่นิยม และการสืบค้นและให้ข้อมูลของทีมผู้ดำเนินรายการกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับ Schramm (1870) เกี่ยวกับหลักทั่วไปอันเป็นเหตุผลของการเลือกรับว่า คนเราย่อมจะเลือกสื่อที่ใช้ความพยายามน้อยที่สุด (Least Effort) และได้รับผล ตอบแทนดีที่สุด (Promise of Reward) เพื่อแสวงหาข่าวสารบางอย่างที่เป็นประโยชน์แก่ตนเองมากที่สุด ในขณะที่เดียวกันพบว่า เยาวชนชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ เพื่อความสนุกสนานและนันทนาการ และนำไปวิพากษ์วิจารณ์ต่อ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กำธร หนูทอง (2535), ปกรณ์ พูลเพิ่ม (2534) และวิชากร จันทรโคตร (2533) ที่พบว่า การชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์นั้นสามารถให้ทั้งความบันเทิง ความสนุกสนานแก่ผู้ชมแล้ว ยังเป็นการผ่อนคลายความเครียดได้

นอกจากนี้เยาวชนมักรับชมรายการกีฬาเพื่อช่วยทำให้มีความรู้กว้างขวางขึ้นและทำให้เป็นคนที่ทันต่อเหตุการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กำธร หนูทอง (2535), ปกรณ์ พูลเพิ่ม (2534) และวิชากร จันทรโคตร (2533) ที่พบว่า การรับชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ทำให้ได้ความรู้

เพิ่มเติมเกี่ยวกับกีฬานิตต่าง ๆ รวมถึงทำให้ทราบความเคลื่อนไหวของการแข่งขันกีฬารายการสำคัญต่าง ๆ ที่น่าสนใจอีกด้วย เช่นเดียวกันกับ ณัฐชัย หลวงพรหม (2541), พรณพิมล วัฒนะภราดร (2542), วรวิทย์ พัฒนาอิทธิกุล (2539) และสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2545 และ 2546) ที่พบว่า ผู้ที่ชมรายการกีฬาทงโทรทัศน์มีเพิ่มขึ้น เนื่องจากความต้องการรู้ทันข่าวทันต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ รวมถึงการที่สถานีโทรทัศน์ได้มีการซื้อลิขสิทธิ์การถ่ายทอดกีฬารายการต่าง ๆ มากขึ้น จึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การติดตามชมรายการกีฬามีความเข้าใจมากขึ้น และไม่น่าเบื่อเช่นแต่ก่อน

การเปรียบเทียบการรับรู้ประโยชน์จากการชมรายการกีฬาทงโทรทัศน์

จากการศึกษา พบว่า ผลจากการชมรายการกีฬาทงโทรทัศน์ของเยาวชนเพศชายและเพศหญิง โดยส่วนใหญ่ไม่พบความแตกต่างในการรับรู้ประโยชน์จากการชมรายการกีฬาในเกือบทุกหัวข้อของแต่ละด้าน แสดงให้เห็นว่า การเปิดรับรายการกีฬาทงโทรทัศน์ของเยาวชนทั้งในเพศชายและเพศหญิง ทำให้มีความรู้ในพื้นฐานและธรรมชาติของกีฬานิตต่าง ๆ เกิดความเข้าใจในการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย การใช้ทักษะและเทคนิควิธีการทางกายภาพที่ถูกต้องและปลอดภัย รวมถึงมีการรับรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวให้มีพฤติกรรมทางกีฬาที่ดีและเหมาะสมได้ โดยจะเห็นได้จากระดับค่าเฉลี่ยในการรับรู้ประโยชน์ในทั้งสามด้านของเยาวชน ซึ่งมีเกณฑ์อยู่ในระดับที่มากทั้งสามด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กำธร หนูทอง (2535), นิภา ยอดธงชัย (2534) ปกรณ์ พูลเพิ่ม (2534), วิษกร จันทโรตตร (2533) และอภิณญาณ บุญอุไร (2538) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการชมรายการกีฬาทงโทรทัศน์ที่มีผลต่อการเรียนพลศึกษา การเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย พบว่า เพศชายและเพศหญิงมีความเข้าใจเกี่ยวกับพื้นฐานของกีฬา การใช้ทักษะเทคนิคของกีฬา คุณธรรมจริยธรรมและความประพฤติในการเรียนวิชาพลศึกษา การเล่นกีฬา การออกกำลังกายและนันทนาการ ที่สัมพันธ์กับการเปิดรับชมรายการกีฬาทงโทรทัศน์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kippax and Murray (1980) ที่พบว่า ความต้องการในการใช้สื่อมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ในคุณประโยชน์ของสื่อและปัจจัยด้านตัวบุคคลมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้สื่อด้วย เช่นเดียวกับ มณฑิร พัวไพบูลย์ (2543, หน้า 96) ที่ได้กล่าวว่า สื่อมวลชนกีฬาทงโทรทัศน์มีผลต่อผู้ชมรายการเป็นอย่างมากเนื่องจากสื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่ทำให้ผู้ที่ได้รับชมมีการระลึกถึงหรือการจดจำได้มาก นอกจากนี้ Becker (1987) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเปิดรับสื่อมวลชน พบว่า แรงจูงใจที่แตกต่างกันนำไปสู่พฤติกรรมในการเปิดรับสื่อที่ต่างกันด้วย ซึ่งแรงจูงใจดังกล่าวนี้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ แรงจูงใจเพื่อการแสวงหาข่าวสาร แรงจูงใจเพื่อการแสวงหาความเพลิดเพลิน และแรงจูงใจเพื่อสร้างเอกลักษณ์ของตนเอง และอาจกล่าวได้ว่า แรงจูงใจเป็น

แนวคิดรวบยอดหรือแนวคิดที่ครอบคลุมทั้งการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ สอดคล้องกับ Brooks (1994) ที่ได้แยกกลุ่มผู้ชมกีฬาตามลักษณะความต้องการในการชม คือ (1) กลุ่มผู้ที่ดูกีฬาเพื่อเป็นการศึกษาเทคนิคและทักษะ (2) กลุ่มผู้ที่รู้สึกว่าเป็นเจ้าของทีมกีฬารู้สึกว่ามีส่วนร่วมทางใดทางหนึ่งกับการกีฬาในเหตุการณ์แต่ละครั้ง และ (3) กลุ่มผู้ที่ต้องการเข้าไปสัมผัสบรรยากาศที่สนุกสนาน ตื่นเต้น น่าประทับใจและมีมิตรภาพของการแข่งขันกีฬา

อย่างไรก็ตาม ผลการรับรู้ประโยชน์จากการชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ของประเภทโรงเรียน พบว่า ส่วนใหญ่มีความแตกต่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ความแตกต่างเกี่ยวกับพื้นฐานสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนกีฬาและโรงเรียนมัธยมศึกษา เช่น การจัดระบบการเรียนการสอน หรือการมีส่วนร่วมในกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาของโรงเรียน รวมถึงการเข้าร่วมรายการแข่งขันกีฬาของโรงเรียน ส่งผลต่อการรับรู้ประโยชน์ของเยาวชนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ บุญชัย รัตนวีระประดิษฐ์ (2533) และปกรณ์ พูลเพิ่ม (2534) ที่พบว่า ความแตกต่างของการจัด การเรียนการสอนและสิ่งแวดล้อมของแต่ละสถาบันมีผลต่อความรับรู้และความเข้าใจในประโยชน์ที่จะได้จากการชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ ทั้งนี้ยังพบว่า เยาวชนเพศหญิงของโรงเรียนกีฬาและโรงเรียนมัธยมศึกษา มีการรับรู้ประโยชน์จากการชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ต่างกัน สอดคล้องกับ Wakefield (1976 อ้างถึงใน จิตติมาน มุทริกเวช, 2541, หน้า 176) ที่ได้กล่าวถึง การรับรู้ถึงคุณค่าจากสื่อไว้ว่า การรับรู้ (Perception) ของคนเราจะแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ ความคาดหวัง และแรงจูงใจของแต่ละคน ดังนั้น การรับรู้หรือความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ของคนเราจึงเป็นการเลือก ที่จะรับรู้ (Selective Perception) ตามความสนใจและประสบการณ์ของตนเอง

การเปรียบเทียบการนำความรู้ที่ได้รับจากการชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย

จากผลการศึกษา พบว่า ผลจากการรับชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ของเยาวชนเพศชายและเพศหญิง โดยส่วนใหญ่ไม่พบความแตกต่างในการนำความรู้ที่ได้รับจากการชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ไปใช้ในการเล่นกีฬา และการออกกำลังกายในเกือบทุกหัวข้อของแต่ละด้าน เช่นเดียวกับการรับรู้ประโยชน์ นั้นแสดงว่า เยาวชนเพศชายและเพศหญิงมีการนำความรู้ที่ได้รับจากการชมรายการกีฬาไปใช้ในการร่วมกิจกรรมทางกีฬา สอดคล้องกับ กำธร หนูทอง (2535), นิภา ยอดธงชัย (2534), ปกรณ์ พูลเพิ่ม (2534), วิชากร จันทรโคตร (2533) และอภิณญาณ บุญอุไร (2538) พบว่า เพศชายและเพศหญิงมีการนำเอาความรู้ที่ได้จากการชมรายการกีฬาไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา การกีฬาและการออกกำลังกาย ซึ่งเป็นเช่นเดียวกับที่ Spealman (1970 อ้างถึงใน ลักษณะสุตา รักษากิจ, 2545, หน้า 12) ได้กล่าวว่า รายการโทรทัศน์กระตุ้นให้เด็กตระหนักถึงความต้องการที่จะพัฒนาความชำนาญในการกีฬาเพิ่มขึ้น อีกทั้งกับ McCombs and

Becker (1979) ที่ได้อธิบายเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อที่มีต่อความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อไว้ว่า สาเหตุที่บุคคลมีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อ คือ ความต้องการมีส่วนร่วม (Participation) โดยการอยากเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือในเหตุการณ์และความเป็นไปต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรอบ ๆ ตัวเอง

ขณะเดียวกัน พบว่า ผลของการชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ที่มีต่อการนำความรู้ ไปใช้ของเยาวชนในประเภทโรงเรียน ส่วนใหญ่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่า ความแตกต่าง ในพื้นฐานสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนกีฬาและโรงเรียนมัธยมศึกษา ส่งผลต่อการนำความรู้ที่ได้รับ จากการชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย ซึ่งสอดคล้องกับ บุญชัย รัตนวิระประดิษฐ์ (2533), ปกรณ์ พูลเพิ่ม (2534), วิชากร จันทรโคตร (2533) และอภิณณญาณ บุญอุไร (2538) ที่พบว่า ความแตกต่างของ การจัดการเรียนการสอนและ สิ่งแวดล้อมของแต่ละสถาบัน มีผลต่อการนำความรู้ที่ได้รับจากการชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ไป ใช้ในการเรียนวิชาพลศึกษา การเล่นกีฬา การออกกำลังกายและนันทนาการ อีกทั้งยังพบว่า ใน เยาวชนเพศหญิงของโรงเรียนกีฬาและโรงเรียนมัธยมศึกษามีการรับรู้ประโยชน์จากการชมรายการ กีฬาทางโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ Gibson (1976 อ้างถึงใน รัฐิธมาน มุทริกเวช, 2541, หน้า 176) ที่ได้กล่าวว่า บุคคลจะรับรู้ข่าวสารได้ดีขึ้นและนำไปประยุกต์ปฏิบัติได้จริงนั้น ขึ้นอยู่กับ สภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคลที่ประสบอยู่ด้วย

สรุปได้ว่า สาเหตุที่ส่งผลให้เพศของเยาวชนไม่มีความแตกต่างกันในการรับรู้ประโยชน์ จากการชมรายการกีฬาและการนำไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย เนื่องจาก เยาวชนมีระดับอายุที่ใกล้เคียงกัน จึงทำให้การรับรู้และเข้าใจถึงคุณค่าและประโยชน์ จากการชมโทรทัศน์รวมถึงการนำไปประยุกต์ใช้ไม่แตกต่างกันไปด้วย (ยุบล เบญจรงค์กิจ, 2534 และวิยดา เกียวกุล, 2537) ในขณะที่ประเภทของโรงเรียนที่มีความแตกต่างกันนั้น อาจเกิดจาก ความแตกต่างของโรงเรียนและเยาวชนในแต่ละโรงเรียน นั่นคือ การจัดรูปแบบการเรียนการสอน ของแต่ละโรงเรียน กิจกรรมทางการกีฬาของแต่ละโรงเรียนรวมถึง ประสบการณ์เกี่ยวกับกีฬาของ เยาวชน ซึ่งเยาวชนในโรงเรียนกีฬาจะมีความได้เปรียบมากกว่าเยาวชนในโรงเรียนมัธยมศึกษา เพราะมีความใกล้ชิดกับการกีฬาและการออกกำลังกายมากกว่า รวมทั้งการมีประสบการณ์ใน การเข้าร่วมแข่งขันกีฬามากกว่า ซึ่งเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้เยาวชนในโรงเรียนกีฬา มีการรับรู้ ประโยชน์จากการชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์และการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ ใน การเข้าร่วม กิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายมากขึ้นตามไปด้วย

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ คือ

1. ควรมีการส่งเสริมและแนะนำให้เยาวชนได้มีการเปิดรับชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์มากขึ้น เพื่อให้เยาวชนได้รับสาระความรู้และเข้าใจถึงประโยชน์จากการชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ได้ดียิ่งขึ้น
2. เยาวชนควรให้ความสำคัญกับการประยุกต์ความรู้ที่ได้รับจากการชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ ไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางการกีฬาในชีวิตประจำวันให้มากขึ้น เช่น การเรียน พลศึกษา การเล่นกีฬา และการออกกำลังกาย เป็นต้น
3. สื่อมวลชนควรนำเสนอรายการกีฬาที่มีคุณภาพ มีความหลากหลายในแง่มุมต่าง ๆ เกี่ยวกับกีฬาให้มากขึ้น เช่น การนำเสนอหรือสอดแทรกความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในรายการกีฬา การนำเสนอเกร็ดความรู้ในกีฬานิตต่าง ๆ เช่น ฟุตบอล วอลเลย์บอล บาสเกตบอล และอื่น ๆ ที่เป็นที่สนใจของเยาวชน เพื่อเป็นการเสริมความรู้ ประสบการณ์และทัศนคติที่ดีต่อการกีฬาให้กับเยาวชน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจ หรือการรับรู้ประโยชน์จากการบริโภคสื่อกีฬา รวมถึงความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมทางการกีฬาและการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในกิจกรรมกีฬา โดยทำการศึกษาในตัวแปรอื่น ๆ เช่น สื่อมวลชนประเภท สื่อวิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต เป็นต้น หรือลักษณะทางประชากรศาสตร์อื่น ๆ เช่น อายุ เพศ การศึกษา รายได้ ภูมิฐานะ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อที่จะได้ทราบถึงพฤติกรรม的开รับสื่อกีฬา ซึ่งจะ ทำให้มีข้อมูลที่กว้างขวางและหลากหลายยิ่งขึ้น อันจะเป็นประโยชน์และแนวทางในการสร้างและปรับปรุงสื่อทางการกีฬาให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มผู้รับสื่อต่อไป
2. ควรมีการศึกษาถึงพฤติกรรมการบริโภคสื่อกีฬาของผู้รับสื่อ โดยเจาะจงในแต่ละชนิดของกีฬาต่าง ๆ เพื่อทำให้ได้ข้อมูลในแง่มุมเกี่ยวกับการบริโภคสื่อกีฬาที่มีความหลากหลายชนิดกีฬาอย่างกว้างขวางขึ้น รวมทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวงการสื่อกีฬาและวงการกีฬาต่อไป
3. ควรมีการศึกษาวิเคราะห์เชิงคุณภาพเกี่ยวกับสื่อกีฬาต่าง ๆ โดยอาจจะเป็นการวิเคราะห์ทางด้านเนื้อหาการนำเสนอ ปัจจัยแนวคิดในการผลิตและสร้างสรรค์สื่อกีฬา เพื่อให้ตอบสนองกับความต้องการในการบริโภคสื่อของผู้รับสื่อเป็นต้น

4. ควรศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการบริโภคสื่อกีฬา เช่น การพัฒนาทางด้านการกีฬาของผู้รับสื่อ การเล่นพนันกีฬา การเลียนแบบพฤติกรรมของนักกีฬา เป็นต้น เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงคุณภาพของทั้งสื่อและผู้รับสื่อ เพื่อให้เกิดประโยชน์ที่สูงสุดซึ่งกันและกันต่อไป

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University